

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 8C/19/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413206769
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Iveta Bebejová
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2014:5413206769.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou Mgr. Ivetou Bebejovou v právnej veci žalobcu: TRIFIN, s.r.o., IČO: 36 323 110, nám. SNP 7, Trenčín, zastúpená spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Eckmann, s. r. o., IČO: 47 241 110, Mierové námestie 14, Trenčín, proti žalovaným: 1/ J. P.Á. nar. XX.XX.XXXX, 2/ J. P. rod. X. nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom S. X, obaja zastúpení JUDr. Romanom Juríkom, advokátom so sídlom v Nových Zámkoch, Jazerná 19, v konaní o zaplatenie 19.916,35 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 19.916,35 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 19.916,35 EUR za obdobie od 24.05.2014 do zaplatenia, to všetko v lehote 30. dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd žalobu **z a m i e t a**.

Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 1.987,73 EUR a iných trov vo výške 1.194,50 EUR a ktorú sú žalovaní 1/, 2/ povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť advokátovi žalobcu v lehote 30. dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobným návrhom doručeným súdu prostredníctvom právneho zástupcu žalobca žiadal, aby súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 19.916,35 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne od 23.08.2013 do zaplatenia a tiež žiadal priznať náhradu trov konania. V odôvodnení žaloby uviedol, že žalobca ako kupujúci na jednej strane uzavrel so žalovanými 1/ a 2/ ako manželmi spoločne ako predávajúcimi na strane druhej, 19.08.2008 kúpnu zmluvu, na základe ktorej žalobca od žalovaných nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti - bytu č. 1 na prvom poschodí, vo vchode č. 2 bytového domu súpisné číslo X, na parcele č. 599 - zastavané plochy a nádvorcia vo výmere 582 m², vrátane prislúchajúceho podielu 6228/76754 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach tohto bytového domu a spoluvlastníckeho podielu 6228/76754 na pozemku, na ktorom je bytový dom súpisné číslo X postavený, ktorá nehnuteľnosť je zapísaná na liste vlastníctva č. XXX pre okres Dolný Kubín, obec S. a katastrálne územie S.. Vklad vlastníckeho práva podľa označenej kúpnej zmluvy v prospech žalobcu ako kupujúceho, bol v tom čase príslušnou Správou katastra Dolný Kubín povolený pod č. V 1656/08. V súvislosti s prevodom vlastníckeho práva zo žalovaných ako predávajúcich na žalobcu ako kupujúceho, vo vzťahu k vyššie označeným nehnuteľnostiam, zaplatil žalobca žalovaným v hotovosti pri uzavretí kúpnej zmluvy kúpnu cenu spolu vo výške 600.000,- Sk (19.916,35 EUR). Rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 4C/2/2012-565 z 23.07.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 22.08.2013, konajúci súd rozhodnutím vo veci samej, okrem iného, určil neplatnosť Úverovej zmluvy č. 33036 z 26.01.2010 uzatvorenej medzi žalovanými ako dlžníkmi a spoločnosťou INFINANCE CREDIT, s.r.o. ako veriteľom, ako aj neplatnosť Zmluvy o záložnom práve

z 26.01.2010 uzatvorenej medzi žalovanými spoločne ako záložcami na jednej strane a spoločnosťou INFINANCE CREDIT, s.r.o. ako záložným veriteľom na strane druhej, pričom v súvislosti s takto určenou absolútnou neplatnosťou predmetnej úverovej zmluvy a zmluvy o zriadení záložného práva, konajúci súd súčasne v odôvodnení rozsudku vyslovil, s poukazom na ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), aj absolútnu neplatnosť vyššie uvedenej Kúpnej zmluvy z 19.08.2008 (str. 12 rozsudku č.k. 4C/2/2012-565 z 23.07.2013). K takémuto súdному prieskumu platnosti resp. neplatnosti kúpnej zmluvy z 19.08.2008 okresný súd pristúpil z dôvodu potreby vyriešenia tzv. prejudiciálnej otázky potrebnej pre konečné rozhodnutie vo veci samej. Hoci žalobca si nie je vedomý, že by pri uzatváraní kúpnej zmluvy z 19.08.2008 ktorýkoľvek z jej účastníkov konal spôsobom, ktorý by zakladal dôvod absolútnej neplatnosti tohto právneho úkonu v zmysle § 37 ods. 1 OZ, musí žalobca rešpektovať právoplatné rozhodnutie súdu - rozsudok č.k. 4C/2/2012-565 z 23.07.2013, ktorý vo svojom odôvodnení takúto absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy z 19.08.2008 vyslovil. Žalobca si je vedomý skutočnosti, že pre posúdenie opodstatnenosti tejto žaloby, ktorou sa žalobca voči žalovaným rozhodnutím vo veci samej domáha zaplata 19.916,35 EUR titulom vydania plnenia z bezdôvodného obohatenia, bude rovnako potrebné ako prejudiciálnu otázku vyriešiť otázku absolútnej neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy z 19.08.2008. Súčasne však predpokladá, vzhľadom na totožnosť konajúceho súdu, že bude aj v tomto konaní rovnaká predbežná otázka posúdená rovnako, t.j. že konajúci súd vysloví absolútnu neplatnosť danej kúpnej zmluvy a to aj s poukazom na už označený právoplatný rozsudok č.k. 4C/2/2012-565 z 23.07.2013. Keďže absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva priamo zo zákona (ex lege) a pôsobí už od počiatku (ex tunc), hľadá sa na takýto právny úkon (v danom prípade na kúpnu zmluvu z 19.08.2008) akoby nikdy neexistoval, nakoľko takto (absolútne) neplatný právny úkon nemá za následok ani vznik, zmenu, alebo zánik práv a povinností pre jeho účastníkov. S poukazom na vyššie uvedené je teda zrejmé, že na strane žalovaných došlo v dôsledku takto vyslovene absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy z 19.08.2008 k bezdôvodnému obohateniu vo výške prijatého plnenia v podobe obdržanej kúpnej ceny t.j. vo výške 19.916,35 EUR (600.000,- Sk), ktoré bezdôvodné obohatenie sú žalovaní 1/ a 2/ povinní spoločne a nerozdielne žalobcovi v celej jeho výške vydať. Vychádzajúc zo skutočností uvedených v predchádzajúcej časti tejto žaloby, žalobca tvrdí, že má peňažnú pohľadávku voči žalovaným 1/ a 2/ titulom nároku na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia v celkovej výške 19.916,35 EUR. Príslušenstvom tejto pohľadávky žalobcu je jednak zákonný úrok z omeškania z tejto sumy vo výške 5,5 % ročne od 23.08.2013 do zaplata, počítaný odo dňa nasledujúceho po dni kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok tunajšieho súdu č.k. 4C/2/2012-565 z 23.07.2013, a jednak trovy spojené s uplatnením nároku žalobcu na súde pozostávajúce z odmeny za zastupovanie žalobcu advokátskou kanceláriou.

S podanou žalobou podal žalobca aj žiadosť o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. O tejto žiadosti súd rozhodol uznesením zo 07.01.2014 č.k. 8C/19/2013-39 tak, že žalobcovi oslobodenie nepriznal a toto rozhodnutie súdu bolo potvrdené aj uznesením Krajského súdu v Žiline z 31.03.2014 č.k. 7Co/118/2014-78.

Žalovaní 1/ a 2/ sa k veci vyjadrili písomne prostredníctvom právneho zástupcu a to podaním doručeným súdu 16.06.2014 (čl. 93-94). V podaní uviedli, že bez ďalšieho namietajú premlčanie nároku žalobcu. Podľa § 107 ods. 1 OZ je subjektívna premlčacia lehota pri bezdôvodnom obohatení dvojročná a podľa § 107 ods. 2 OZ je objektívna premlčacia lehota pri premlčaní trojročná. Keďže objektívna premlčacia lehota dávno uplynula (v auguste 2011), je ďalšie uplatňovanie tohto nároku po uplatnení námietky premlčania bezpredmetné. Z tohto dôvodu preto žiadajú návrh zamietnuť a priznať im náhradu trov konania.

Súd vo veci konal a rozhodol s poukazom na § 101 ods. 2 O. s. p. aj v neprítomnosti žalobcu, ktorý mal predvolanie na pojednávanie vykázané prostredníctvom svojho právneho zástupcu.

Právni zástupcovia účastníkov v úvode pojednávania zhodne uviedli, že je v konaní nesporné, že kúpna uzavretá medzi účastníkmi dňa 19.08.2008 je absolútne neplatným právnym úkonom. Tiež sa zhodli na tom, že je nesporné, že na jej základe došlo k vyplateniu dohodnutej kúpnej ceny žalovaným 1/, 2/ ako kupujúcim.

Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na podanej žalobe, avšak v prípade, že žalovaní preukážu, že časť zaplatenej kúpnej ceny za prevod bytu na základe kúpnej zmluvy z 19.08.2008 vrátili žalobcovi, či už vo forme splátok alebo časti dohodnutej kúpnej ceny, bude žalobca reagovať na tieto skutočnosti procesným návrhom, avšak zatiaľ tieto tvrdenia neboli preukázané. Čo sa týka úrokov z omeškania, ktoré sú požadované, tak tieto si uplatňuje žalobca odo dňa nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku tunajšieho súdu č.k. 4C/2/2012, nakoľko sú toho názoru, že v tomto čase už žalovaní mali vedomosť aké nároky vyplývajú jednotlivým účastníkom za situácie, že právne úkony, ktoré boli posudzované v uvedenom konaní, boli určené súdom za neplatné. Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania majú za to, že táto nie je vôbec dôvodná, a že na takto vznesenú námietku premlčania nie je možno prihliadať. V tomto smere poukazujú najmä na ust. § 107 ods. 3 OZ v spojení s § 457 OZ. Podľa § 107 ods. 3 OZ totiž platí, že na námietku premlčania môže súd prihliadnuť v prípade, ak ide o neplatnú alebo zrušenú zmluvu len vtedy, ak by aj druhý účastník takejto zmluvy mohol rovnako uplatniť námietku premlčania. Je zrejmé, že v súvislosti so súdnym konaním vedeným na tunajšom súde pod sp.zn. 4C/2/2012 išlo v podstate o určenie vlastníckeho práva vo vzťahu k bytu, ktorý je v súčasnom vlastníctve žalovaných. Je zrejmé, že v rámci tohto súdneho konania boli ako absolútne neplatné právne úkony tunajším súdom posúdené viaceré zmluvné vzťahy, medzi nimi aj kúpna zmluva z 19.08.2008. Majú za to, že v prípade kúpnej zmluvy sa vo všeobecnosti jedná o typický synalagmatický vzájomný vzťah, ktorý účastníkov takejto zmluvy zaväzuje k povinnosti vrátiť si navzájom prijaté plnenia. Keďže vlastnícke právo sa nepremlčuje, je podľa ich právneho názoru zrejmé, že ani nárok na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia v dôsledku zrušenej resp. neplatnej kúpnej zmluvy, nemôže podliehať premlčaniu. V tomto smere poukazujú napr. aj na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky č.k. 33Odo 96/2003 z 29.04.2003, ktorý v celom rozsahu potvrdzuje právny názor žalobcu na danú vec. Súčasne má žalobca za to, že aj z ust. § 457 OZ jednoznačne vyplýva vzájomná povinnosť účastníkov zrušenej resp. neplatnej kúpnej zmluvy vydať si navzájom prijaté plnenia. Keďže na strane žalovaných k takémuto „prijatiu plnenia“ došlo, nakoľko sú vedení za vlastníkov príslušnej nehnuteľnosti, žalobca má za to, že je povinnosť na ich strane vydať prijaté plnenie titulom obdržanej kúpnej ceny aj druhému účastníkovi kúpnej zmluvy z 19.08.2008 a to žalobcovi. Poukazujú na to, že až do skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 4C/2/2012 nemal žalobca akúkoľvek objektívnu pohľadávku voči žalovaným a túto si teda titulom nároku na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia nemohol objektívnym spôsobom voči žalovaným uplatniť. Podporne majú za to, že vznesenie resp. uplatnenie námietky premlčania v tomto prípade by bolo potrebné posudzovať ako výkon práv v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca je toho právneho názoru, že nie je možné akceptovať, aby jeden z účastníkov zrušenej resp. neplatnej kúpnej zmluvy nebol povinný vrátiť druhému účastníkovi takejto zmluvy prijaté plnenie za situácie, ak takýto účastník, v danom prípade žalovaní 1/ a 2/, sú vlastníkami príslušnej nehnuteľnosti. V rovnakom smere, že takýto výkon práv treba posudzovať ako výkon práv v rozpore s dobrými mravmi, sa vyjadril aj Krajský súd Trenčín vo svojom uznesení č.k. 6Co/577/2013-118 z 25.06.2014. Zo všetkých týchto dôvodov sú právneho názoru, že námietka premlčania jednak nie je vznesená dôvodne a v prípade, ak by súd bol názoru, že takáto námietka premlčania je dôvodná, súčasne navrhujú, aby súd na takto vznesenú námietku neprihliadal práve s poukazom na ust. § 3 OZ, keď takýto výkon práv zo strany žalovaných považuje žalobca za výkon práv v rozpore s dobrými mravmi, keď v tomto smere ešte podporne poukazujú aj na skutočnosť, že samotní žalovaní 1/, 2/ aj na tomto pojednávaní potvrdili, že kúpnu cenu v zmysle dojednaných zmluvných podmienok kúpnej zmluvy z 19.08.2008 riadne obdržali a teda táto im bola zo strany žalobcu riadne vyplatená. Pokiaľ bola spomínaná námietka premlčania, aj súvis s ochranou žalovaných pred údajne neočakávanými žalobami zo strany žalobcu ako veriteľa, tu považuje žalobca za potrebné zdôrazniť, že súdne konanie vedené na tomto súde pod sp.zn. 4C/2/2012 bolo iniciované práve zo strany žalovaných. Ak sa teda žalovaní rozhodli uplatniť svoj nárok, na čo majú samozrejme zákonný nárok, mali si byť vedomí, ako prípadne súdne konanie môže dopadnúť aj na ich ďalšie vzájomné zmluvné vzťahy. Žalobca súdne konanie vedené na tunajšom súde pod sp.zn. 4C/2/2012 ani neinicioval, ani nezavinil, a preto akási ochrana žalovaných pred ich veriteľmi je podľa právneho názoru žalobcu úplne irelevantná. Práve skutočnosť, že žalovaní sú zapísaní za vlastníkov príslušného bytu, podľa ich právneho názoru zakladá dôvodnosť nároku v zmysle podanej žaloby. Žalobca o byt žalovaných, tak ako bolo naznačované, po právoplatnom skončení vyššie uvedeného súdneho konania nemá akúkoľvek záujem a myslí si, že z podanej žaloby je dostatočne zrejmé, aký nárok si v tomto súdnom konaní uplatňuje. Žalobca nerozumie tomu na čo poukazujú žalovaní, že žalobca mal mať k dispozícii akési záložné právo, keďže podľa právneho názoru žalobcu bolo zrejmé, aké zmluvné vzťahy medzi účastníkmi tohto konania existovali. Pokiaľ ide o namietanú aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu v konaní, táto námietka je úplne nedôvodná. Poukazujú na to, že z kúpnej zmluvy z 19.08.2008 jednoznačne vyplýva kto bol účastníkom tohto zmluvného vzťahu a je podľa

ich právneho názoru zrejme, že len týmto účastníkom vyplývajú práva a povinnosti z tohto zmluvného vzťahu. Pokiaľ ide o vzájomný vzťah medzi žalobcom a tretou osobou - spoločnosťou INFINANCE CREDIT, s.r.o., toto môže byť predmetom prípadného iného súdneho konania, keď aj v tomto smere sa súd jednoznačne vyjadril v rozsudku tunajšieho súdu č.k. 4C/2/2012-565. Žalobca nemohol vyzývať žalovaných na splatenie nejakého dlhu resp. jeho časti, pretože pokiaľ bol dohodnutý splátkový kalendár, tak to bolo len v rámci zmluvy o budúcej zmluve. Medzi účastníkmi nebola uzavretá úverová zmluva. Keďže žalovaní nenavrhujú žiadne ďalšie dokazovanie, zo strany žalobcu tiež nie sú žiadne návrhy a myslia si, že v tomto štádiu ide o právne posúdenie sporu.

Právny zástupca žalobcu sa na záver v celom rozsahu pridrižoval písomne podanej žaloby ako aj ústneho prednesu. Pokiaľ ide o otázku vznesenej námietky premlčania a vznesenej námietky aktívne vecnej legitímácie žalobcu v konaní, majú za to, že k týmto námietkam sa žalobca dostatočne vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní. Považujú za kľúčové poukázať na skutočnosť, že samotní žalovaní 1/, 2/ opakovane v rámci priebehu pojednávania potvrdili, že kúpnu cenu v dohodnutej výške od žalobcu riadne prevzali, a že táto im teda bola riadne vyplatená. Podľa právneho názoru žalobcu, z už citovaného rozsudku tunajšieho súdu vo veci sp.zn. 4C/2/2012 jednoznačne vyplývajú vzájomné práva a povinnosti účastníkov zmluvných vzťahov, ktoré boli v tomto rozsudku vyhlásené za neplatné právne úkony. Nie je možné akceptovať stav, aby žalovaní vylákali od žalobcu plnenie titulom obdržanej kúpnej ceny, a aby na ich strane neexistovala zmluvná resp. zákonná povinnosť takto prijaté plnenie, za predpokladu, že sú vlastníkami príslušnej nehnuteľnosti v zmysle zápisu v katastri nehnuteľností, vrátiť. Je nepochybné, že iniciátormi vyššie označeného súdneho konania boli práve žalovaní v tam procesnom postavení žalobcov, a teda pri podávaní žalobného návrhu si museli a mali byť vedomí, aký vplyv ich prípadný úspech v konaní v predmetnej právnej veci môže mať na ich ďalšie právne postavenie. Vzhľadom na to, že zo strany žalovaných nebolo preukázané ani ich tvrdenie o údajnom vrátení časti kúpnej ceny žalobcovi, na podanom žalobnom návrhu trvá žalobca v celom rozsahu v zmysle jeho písomného vyhotovenia z 22.10.2013. Pre prípad úspechu v konaní si žalobca voči žalovaným 1/, 2/ uplatňuje spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania, ktoré vyčíslil v zákonnej lehote troch dní.

Právny zástupca žalovaných na pojednávaní uviedol, že zo zaplatenej kúpnej ceny žalovaní vrátili časť sumy žalobcovi v dôsledku dojednania splácania v splátkach, keďže účelom kúpnej zmluvy bolo prakticky poskytnutie úveru a bolo dohodnuté, že tento úver majú splácať podľa splátkového kalendára. Koľko bolo vrátené žalobcovi zo strany žalovaných sa vyjadria sami žalovaní vo výpovedi. Premlčanie má aj určitý účel spočívajúci v poskytnutí právnej istoty, povedzme veriteľovi, aby nemohol byť celkom neočakávane vystavený po x rokoch žalobám o plnenie a podobne. Žalobca mal bezpochyby dostatok času domáhať sa toho, čo mu údajne patrí, a aj toho, či už to mohla byť realizácia záložného práva a podobne, samozrejme len dovtedy, kým sa určilo, že tieto kúpne zmluvy sú neplatné. Žalobca hovoril o nejakom vzájomnom plnení si alebo vyrovaní, ale nie je žalovaným celkom jasné, čo si vlastne majú účastníci konania vrátiť, v čom sa majú vyrovať. Byť je nesporne vo vlastníctve žalovaných, takže nevedia teraz, či očakáva žalobca, aby mu poskytli byť, aj to za necelých 20.000,- EUR. Žalovaní odmietajú aj námietku, že by uplatnenie premlčania bolo v rozpore s dobrými mravmi. V predchádzajúcom konaní sp.zn. 4C/2/2012 sa pomerne rozsiahlo preukázalo, že v rozpore s dobrými mravmi konal práve žalobca spolu so spoločnosťou INFINANCE CREDIT, s.r.o. V roku 2010 bola uzatvorená kúpna zmluva, alebo takto bolo uzatvorených viacero zmlúv, na základe ktorých sa okrem iného byt vrátil aj papierovo do vlastníctva žalovaných a žalobca za to zinkasoval od spoločnosti INFINANCE CREDIT, s.r.o. 30.000,- EUR, čo je o 10.000,- EUR viac ako teraz sa domáha. Takže okrem samotného premlčania namietajú žalovaní aj aktívnu legitímáciu žalobcu. Žalovaní nenavrhujú žiadne ďalšie dôkazy.

Právny zástupca žalovaných na záver opätovne poukázal na námietku premlčania a na absenciu aktívnej legitímácie žalobcu. Zo spisu sp.zn. 4C/2/2012 jasne vyplýva, že spoločnosť TRIFIN, s.r.o. inkasovala od spoločnosti INFINANCE CREDIT, s.r.o. v súvislosti s týmito právnymi vzťahmi 30.000,- EUR. Čiže ak sa odráta to, čo aj žalovaní zaplatili, je to čistý zisk okolo 12.000,- EUR. Čiže v skutočnosti by došlo k bezdôvodnému obohateniu, ak by boli žalovaní zaviazaní povinnosťou plniť voči spoločnosti TRIFIN, s.r.o. A ešte niečo k dobrým mravom, lebo právny zástupca žalobcu namietol, že v tomto prípade by išlo o uplatnenie práva spôsobom v rozpore s dobrými mravmi. Právny zástupca žalobcu tu hovoril dosť zoširoka o povinnostiach žalovaných, o tom, čoho všetkého si mali byť vedomí, či už pri uzatváraní zmlúv, alebo pri podávaní skoršej žaloby sp.zn. 4C/2/2012. Ale akosi uniklo, že povinnosti má aj spoločnosť TRIFIN, s.r.o., a že zrejme mu to uniklo účelovo. V zmysle výpovede žalovanej 2/, žalobca

od začiatku dobre poznal situáciu žalovaných, teda to, že sú v núdzi a že sú zadĺžení. Snažil sa ich z bytu dostať atď. Toto je pomerne bežná prax podobných spoločností, dosť rozšírená prax. Neprestáva byť bežnou napriek sprísňovaniu zákonov a preberaniu práva EÚ pri ochrane spotrebiteľa. Takže z ich hľadiska je nesporné, že v rozpore s dobrými mravmi od začiatku konal žalobca, keď hovoríme o ochrane spotrebiteľa, lebo teraz v podstate má to charakter spotrebiteľskej zmluvy, ale žalobca zanedbal odbornú starostlivosť, čo je nekalá obchodná praktika. A všetko čo robia žalovaní je len, že sa bránia zákonnými prostriedkami. Takže navrhujú, aby súd žalobu zamietol a aby priznal žalovaným náhradu trov.

Žalovaný 1/ na pojednávaní potvrdil, že spolu so žalovanou 2/ uzatvorili predmetnú zmluvu o predaji bytu č. 1 dňa 19.08.2008 so žalobcom, avšak nechceli predávať svoj byt, ale boli zadĺžení a potrebovali si požičať peniaze. Jednali so zástupcom žalobcu p. H.. Tento pripravil zmluvy, ktoré boli potom podpísané pred notárom. Mali málo času tieto zmluvy si pozrieť, ale zástupca žalobcu uvádzal, že pôžičku, ktorú dostanú vo výške 600.000,- Sk, majú splácať podľa splátkového kalendára, teda najskôr v splátkach vo výške 800,- EUR a splátkový kalendár im aj predložil. Oni teda zmluvu podpísali; nebola to úverová zmluva, ale kúpna zmluva na byt. Mali však dlhy, najmä voči Slovenskej sporiteľni, a.s. a z týchto peňazí od žalobcu chceli vyplatiť svoje dlhy. On nebol prítomný pri vyplácaní peňazí, ktoré im žalobca požičal a bolo to robené spomínanou formou kúpnej zmluvy. Bola pri tom manželka. Tá bola so zástupcom žalobcu p. H. v Slovenskej sporiteľni, a.s. a tam bol vyplatený zo strany žalobcu ich dlh, ale nevie presne jeho výšku. Zvyšok peňazí z dohodnutej kúpnej zmluvy im p. H. odovzdal, ale tiež nevie presne výšku koľko to bolo, ale bol to obnos peňazí, ktorý stačil asi na tri dojednané splátky, ktorými mali splácať pôžičku vo výške 600.000,- Sk. Uhradili žalobcovi tri splátky na splatenie úveru tak ako boli dojednané, vo výške 800,- EUR mesačne. Ďalej už nemali z čoho splátky splácať. Dostali od p. H. šeky, ktorými mali jednotlivé splátky splácať a týmito potom spomínané tri splátky zaplatili žalobcovi. Oni potom spolu so žalovanou 2/ uzavreli aj ďalšie zmluvy so žalobcom, a tiež aj úverovú zmluvu so spoločnosťou INFINANCE CREDIT, s.r.o., ktorá znela na 30.000,- EUR, čo mal byť úver. Splátky dohodnuté v tejto úverovej zmluve s manželkou nesplácali pre zlú finančnú situáciu. Po tom, ako prestali dojednané mesačné splátky platiť, tak ich vyzýval ďalší konateľ žalobcu p. R., aby sa z bytu vysťahovali, keď splátky nesplácajú. Keď sa p. H. pri uzatváraní zmluvy v roku 2008 pýtali, že čo majú robiť v prípade, že nebudú mať na splácanie dohodnutých splátok, tak im povedal, že v takom prípade sa to nejako vyrieši. V roku 2010 alebo 2011 im prišlo oznámenie, že byt má ísť do dražby a následne p. R. navrhol manželke, že je tu možnosť vyriešenia ich dlhu cez inú spoločnosť, ktorá vyplatí za nich 30.000,- EUR žalobcovi. Pán R.Í. im povedal, že sú firma, ktorá vykupuje zadĺžené byty a teda im nechcel vtedy ani byt znova previesť. Potom sa opakovala situácia podobná ako v roku 2008, znova podpísali ďalšie zmluvy, ktoré boli predmetom súdneho konania na tomto súde. Zmluvy boli pripravené p. H. a dostali ich len pred podpisom, nevideli ich a neoboznamovali sa s nimi skôr. Na základe uzavretej ďalšej kúpnej zmluvy im previedli byt do vlastníctva. Po ukončení sporu vo veci sp.zn. 4C/2/2012 ich žalobca nevyzýval na vrátenie kúpnej ceny, ktorá je predmetom tohto konania. S manželkou sa obrátili na žalobcu z toho dôvodu, že boli vo finančnej tiesni.

Žalovaná 2/, manželka žalovaného 1/, sa pripojila k výpovedi manžela. Podpísali kúpnu zmluvu na byt, pretože potrebovali peniaze. Žalobca im poskytol 600.000,- Sk tak ako je uvedené v kúpnej zmluve z roku 2008. Peniaze im neboli vyplatené v celej výške k rukám, ale časť z nich išla rovno na splatenie dlhu, ktorý mali voči SLSP, a.s. a kvôli tomuto dlhu bolo na liste vlastníctva, na ktorom bol zapísaný byt, aj záložné právo. Takýmto spôsobom dosiahli, že list vlastníctva na byt ostal čistý. Následne mali splácať peniaze v splátkach a uhradili len tri splátky. Tieto boli dohodnuté vysoké, žiadali opakovane žalobcu resp. jeho zástupcu p. H., či by nemohli splácať požičané peniaze v nižších sumách po 300,- EUR. Boli stále ubezpečovaní, že o byt neprídu, pretože firma poskytuje úvery, a nepredáva byty. Táto firma im bola sprostredkovaná p. T., ktorá bola aj vypočutá vo veci v konaní sp.zn. 4C/2/2012. Okrem uvedených troch splátok vo výške 24.000,- Sk už ďalšie neplatili. Uvedené tri splátky boli uhradené poštovými poukázkami, ktoré dostali od žalobcu a táto skutočnosť, že splatili tri splátky, sa uvádza aj v rozhodnutí súdu sp.zn. 4C/2/2012 a bola potvrdená aj vo výpovediach. Keď nemohli splácať dlh voči žalobcovi, tak boli za S.. R. a E. a oni vedeli v akej sú situácii, že dlžobu nie sú schopní platiť v dohodnutých splátkach. Žalobca vedel už na začiatku ich vzťahu, teda v roku 2008, v akej sú situácii, teda, že sú zadĺžení. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, z čoho chceli žalovaní hradiť údajný úver, ktorý dostali od žalobcu, žalovaná 2/ uviedla, že už v situácii keď sa dohadovali so žalobcom, tak tento vedel ako na tom sú. Keď prestali splácať dlh voči žalobcovi v dojednaných splátkach po 24.000,- Sk, tak im neprišla žiadna

pisomná výzva žalobcu na vrátenie konkrétneho zostatku dlhu. Ohľadne zostatku dlhu komunikovali so žalobcom len ústne, telefonicky alebo osobne. Boli za žalobcom kvôli tomu aj v Trenčíne.

Okrem prednesov právnych zástupcov a výsluchu žalovaných 1/ a 2/, súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s Kúpnu zmluvou účastníkov zo dňa 19.08.2008 z čl. 16, s výpisom z LV č. XXX k.ú. S. z čl. 99 a s ďalšími dokladmi založenými v tomto spise, s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 4C/2/2012, z neho najmä so Zmluvou o budúcej zmluve č. T623 uzavretou medzi žalobcom ako budúcim predávajúcim a žalovanými ako budúcimi kupujúcimi zo dňa 19.08.2008 (čl. 266 uvedeného spisu), s Kúpnu zmluvou účastníkov zo dňa 26.01.2010, s tlačivami Poštovej banky, a.s. o vklade na účet z čl. 197-198, s Potvrdením Slovenskej sporiteľne, a.s. adresovaným žalovanej 2/ zo dňa 15.08.2008 z čl. 199, s Úverovou zmluvou č. 33036 zo dňa 26.01.2010 uzavretou medzi žalovanými ako dlžníkmi a veriteľom INFINANCE CREDIT, s.r.o. Trenčín z čl. 278, so Zmluvou o záložnom práve z 26.01.2010, ktorej účastníkmi sú žalovaní ako dlžníci z čl. 287, s výpoveďou svedka S.. R. R. na pojednávaní dňa 18.04.2013 z čl. 526, s výpisom z LV č. XXX k.ú. S. z čl. 298-304, s rozsudkom č.k. 4C/2/2012-565 zo dňa 23.07.2013.

Z kúpnej zmluvy zo dňa 19.08.2008, ktorej vklad bol povolený pod č. V 1656/08 Správou katastra Dolný Kubín vyplýva, že predávajúci teda žalovaní, predali žalobcovi nehnuteľnosti a to byt č. 1 v bytovom dome č. súpisné X, vchod 2, prvé poschodie na parcele č. 599 k.ú. S. spolu s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach a podielom k pozemku vo výške 6228/76754-in, všetko zapísané na LV č. XXX a to podľa bodu II. zmluvy za dohodnutú kúpnu cenu 600.000,- Sk.

Medzi účastníkmi bola ďalej uzavretá zmluva o budúcej zmluve č. T623 (čl. 260-266 spisu sp.zn. 4C/2/2012), ktorá bola súdu predložená vo verzii podpísanej žalobcom, podľa ktorej bola uzatvorená dňa 19.08.2008, na základe ktorej budúci predávajúci teda TRIFIN, s.r.o. odpredá budúcim kupujúcim teda žalovaným 1/, 2/, byt č. 1 v bytovom dome č. súpisné X, vchod 2, prvé poschodie na parcele č. 599 k.ú. S. spolu s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach a podielom k pozemku vo výške 6228/76754-in, všetko zapísané na LV č. XXX. V zmysle čl. I. bod 2. sa účastníci zaviazali, že do dohodnutej doby t.j. najneskôr do 15 dní od splnenia podmienok dohodnutých v tejto zmluve, uzavrú kúpnu zmluvu o prevode vlastníckeho práva k uvedeným nehnuteľnostiam, na základe ktorej budúci predávajúci predá budúcim kupujúcim uvedené nehnuteľnosti. Budúci kupujúci sa zaviazali, že do dohodnutého termínu a dohodnutým spôsobom zaplatia v prospech budúceho predávajúceho kúpnu cenu, ktorá bola v Čl. II. dojednaná vo výške 888.000,- Sk a budúci kupujúci sa zaviazali túto uhradiť v dohodnutých splátkach v zmysle splátkového kalendára, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, podľa ktorého mali od 19.09.2008 do 19.07.2009 platiť mesačné splátky po 24.000,- Sk a splatnosť poslednej splátky bola upravená na 19.08.2009 vo výške 624.000,- Sk, pričom uvádzané splátky sa zaviazali uhrádzať formou vkladu na účet budúceho predávajúceho v Poštovej banke, a.s. č. XXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXX.

Z Úverovej zmluvy č. 33036 bolo zistené, že táto bola uzavretá 26.01.2010 podľa § 497 a nasl. ObZ a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, medzi INFINANCE CREDIT, s.r.o. Trenčín ako veriteľom a žalovanými 1/, 2/ ako dlžníkmi. Podľa Čl. I. bod 1. tejto zmluvy sa veriteľ zaviazal dlžníkovi poskytnúť nebankový úver vo výške 30.000,- EUR s čerpaním od 26.01.2010 bez poplatku, ktorý bol zabezpečený zriadením záložného práva. Úver bol splatný v 12-tich splátkach podľa splátkového kalendára v zmysle Čl. III. bod 3. zmluvy. Za každých päť dní omeškania bola určená pokuta vo výške 60,- EUR, splatnosť prvej splátky bola určená na 26.02.2010 a konečná splatnosť na 26.01.2011. Mesačná úroková sadzba bola určená vo výške 24 % ročne, RPMN vo výške 26,84 %. Celkové náklady spojené s úverom boli určené v sume 7.200,- EUR. Podľa Čl. II. dlžník podpisom potvrdil, že peňažné prostriedky z úveru žiada poukázať prevodom na účet v Poštovej banke, a.s. č. XXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXX. V Čl. III. bolo dohodnuté splácanie úveru tak, že počnúc od 26.02.2010 do 26.12.2010 mali dlžníci splácať úrok vo výške 600,- EUR a dňa 26.01.2011 mali zaplatiť úrok 600,- EUR a istinu 30.000,- EUR. Podľa Čl. IV. sa jednalo o fixnú úrokovú sadzbu, pričom podľa bodu 3. tohto článku, do výpočtu RPMN neboli zahrnuté pokuty, úroky z omeškania, platby poisťného na základe poisťných zmlúv k nehnuteľnostiam a poplatky. Podľa Čl. V. dlžník resp. záložca, ak nie je totožný s dlžníkom, sa zaväzuje v deň podpisu úverovej zmluvy uzavrieť zmluvu o záložnom práve k nehnuteľnostiam a to k bytu č. 1 v bytovom dome č. súpisné X, vchod 2, prvé poschodie na parcele č. 599 k.ú. S. spolu s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach a podielom k pozemku vo výške 6228/76754-in, všetko zapísané na LV č. XXX. Podľa bodu 2. výlučným vlastníkom tohto bytu je záložca a to TRIFIN, s.r.o.

Zo Zmluvy o záložnom práve uzavretej podľa § 151a a nasl. OZ súd zistil, že táto bola uzavretá 26.01.2010 medzi spoločnosťou INFINANCE CREDIT, s.r.o. ako záložným veriteľom, spoločnosťou TRIFIN, s.r.o. ako záložcom, a žalovanými 1/, 2/ ako dlžníkmi v prvom a druhom rade. Podľa Časti I bod 2. tejto zmluvy, predmetom zmluvy je dohoda zmluvných strán o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam v prospech záložného veriteľa na zabezpečenie pohľadávky voči dlžníkom z úverovej zmluvy č. 33036 z 26.01.2010, výška úveru 30.000,- EUR, výška úveru s navýšením 37.200,- EUR a so splatnosťou úveru 26.01.2011. Podľa Časti II sa zriaďuje záložné právo na nehnuteľnosti, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve záložcu a to k bytu č. 1 v bytovom dome č. súpisné X, vchod 2, prvé poschodie na parcele č. 599 k.ú. S. spolu s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach a podielom k pozemku vo výške 6228/76754-in, všetko zapísané na LV č. XXX (zmluva na čl. 287-294). Z Kúpnej zmluvy zo dňa 26.01.2010 (na LV č. XXX registrovaná pod č. V 91/10) bolo zistené, že žalobca odpredal žalovaným 1/, 2/ nehnuteľnosti a to byt č. 1 v bytovom dome č. súpisné X, vchod 2, prvé poschodie na parcele č. 599 k.ú. S. spolu s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach a podielom k pozemku vo výške 6228/76754-in, všetko zapísané na LV č. XXX a to podľa bodu II. za dohodnutú kúpnu cenu 30.000,- EUR, pričom kúpna cena bude uhradená v prospech predávajúceho z úveru poskytnutého spoločnosťou INFINANCE CREDIT, s.r.o. a to tak, že kupujúci zabezpečia, aby kúpna cena bola uhradená touto spoločnosťou priamo na účet predávajúceho vedený v Poštovej banke, a.s., číslo účtu: XXXXXXXX/XXXX v deň podpisu tejto kúpnej zmluvy. Podľa čl. IV. predávajúci vyhlásil, že je oprávnený nehnuteľnosti odpredať, a že na predmetných nehnuteľnostiach neviazu žiadne ťarchy, vecné bremená, záložné práva ani iné právne povinnosti a závädy, s výnimkou záložného práva v prospech spoločnosti INFINANCE CREDIT, s.r.o., ktoré záložné právo predávajúci zriadil na žiadosť kupujúcich na zabezpečenie úveru, ktorý uvedená spoločnosť poskytla kupujúcim ako dlžníkom.

Z dokladov založených v spise sp.zn. 4C/2/2012 bolo zistené, že v čase uzavretia predmetnej kúpnej zmluvy zo dňa 19.08.2008, mali žalovaní 1/, 2/ viaceré záväzkov voči bankovým aj nebankovým spoločnostiam. Z Potvrdenia Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 15.08.2008 bolo zistené, že banka poskytla žalovaným 1/, 2/ na základe Zmluvy č. 0322831587 zo dňa 29.04.2005 úver vo výške 400.000,- Sk a ku dňu 19.08.2008 je pohľadávka banky vo výške 365.308,20 Sk. Z úverovej zmluvy zo dňa 09.09.2004 bolo zistené, že spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. poskytla žalovanej 2/ úver vo výške 13.990,- Sk, ktorý mal byť splatený v celkovej výške 16.215,- Sk, a dňa 09.12.2004 úver vo výške 15.490,- Sk, ktorý mal byť splatený vo výške 17.955,- Sk. Zo zmluvy uzavretej 15.02.2005 bolo zistené, že žalovaný 1/ získal od spoločnosti Provident Financial, s.r.o. spotrebiteľský úver vo výške 66.560,- Sk, ktorý mal splácať v týždenných splátkach po 1.280,- Sk. Zo zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 25.03.2004 bolo zistené, že žalovaný 1/ získal revolvingový úver od spoločnosti DE Capital Multiservis a z oznámenia zo dňa 12.11.2004 vyplýva, že spoločnosť City financial oznámila žalovaným 1/, 2/, že im bol schválený úver vo výške 100.000,- Sk. Z oznámenia spoločnosti Quatro zo dňa 23.06.2004 bolo zistené, že so žalovaným 1/ bola uzavretá zmluva o vydaní pôžičkovej karty Quatro PREMIUM.

Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 4C/2/2012-565 zo dňa 23.07.2013 bolo právoplatne určené, že vyššie uvádzaná úverová zmluva č. 33036 zo dňa 26.01.2010 uzatvorená medzi INFINANCE CREDIT, s.r.o. Trenčín a J. P. a J. P., t.j. žalovanými 1/ a 2/ v tomto konaní, je neplatná. Taktiež bolo rozhodnuté o neplatnosti zmluvy o záložnom práve uzavretej dňa 26.01.2010 medzi INFINANCE CREDIT, s.r.o., TRIFIN, s.r.o. a žalovanými v tomto konaní, t.j. J. P. a J. P.. Súd vzájomný návrh INFINANCE CREDIT, s.r.o. o zaplatenie 30.000,- EUR zamietol. Súd v odôvodnení tohto rozhodnutia konštatoval, že v čase uzavretia kúpnej zmluvy zo dňa 19.08.2008 medzi účastníkmi TRIFIN, s.r.o. a J. P. a J. P., mali manželia P. nesplatené záväzky z úverových zmlúv, ktoré mali uzavreté so Slovenskou sporiteľňou, a.s. a s ďalšími nebankovými spoločnosťami, tak ako to bolo nimi preukázané listinnými dokladmi. Zo zhodných výpovedí žalovaných bolo preukázané, že mali záujem uzatvoriť úverovú zmluvu so spoločnosťou TRIFIN, s.r.o., na základe ktorej by získali finančné prostriedky na uhradenie svojich dlžôb a nikdy nebolo ich úmyslom odpredať jedinou nehnuteľnosť, ktorú vlastnili a to byt, v ktorom aj bývali. TRIFIN, s.r.o. však neposkytol žalovaným finančné prostriedky formou úveru, ale uzatvoril kúpnu zmluvu na ich nehnuteľnosť teda na byt č. 1 zapísaný na LV č. XXX, ktorý odkúpil za kúpnu cenu 600.000,- Sk a to kúpnu zmluvou zo dňa 19.08.2008. O tom, že jeho úmyslom nebolo skutočne predmetný byt nadobudnúť do jeho výlučného vlastníctva, svedčí aj skutočnosť, že presne v ten istý deň uzatvoril so žalovanými 1/, 2/ zmluvu o budúcej zmluve, predmetom ktorej bolo spätné odkúpenie predmetnej nehnuteľnosti manželmi P. od spoločnosti TRIFIN, s.r.o., za splnenia ním stanovených podmienok a to splácaním budúcej kúpnej ceny, ktorá však už v ten istý deň vzrástla až na sumu 888.000,- Sk a to splátkami tak, že jedenásť splátok malo byť hradených vo výške 24.000,- Sk mesačne a posledná dvanásť splátka mala byť vo výške 624.000,- Sk. Spoločnosť TRIFIN, s.r.o. však pri uzatváraní takejto

zmluvy o budúcej zmluve konala v rozpore s dobrými mravmi. Jednak preto, že krátko po podpise pôvodnej kúpnej zmluvy uzatvorila aj zmluvu o budúcej zmluve s neprijateľným splátkovým kalendárom, keď vedela, že manželia P. mali nedostatok finančných prostriedkov, za ktorým účelom im poskytla sumu 600.000,- Sk a bola uzrozumená s tým, že keďže neboli schopní splácať omnoho menšie splátky v iných bankových či nebankových subjektoch, bolo nemožné, aby boli schopní platiť zálohové platby na kúpnu cenu vo výške 24.000,- Sk a ešte do jedného roka ušetriť sumu 600.000,- Sk, aby tak mohli zaplatiť celkovo požadovanú dvanásť splátku. Týmto konaním spoločnosť TRIFIN, s.r.o. obchádzala zákon v snahe vyhnúť sa uzavretiu úverovej zmluvy s osobami v postavení spotrebiteľov a takýmto spôsobom si chcela zabezpečiť neúmernú odplatu za sumu, ktorú poskytla manželom P.Á.. Nakoľko P. od počiatku nemali úmysel predať svoj byt, o čom nepochybne svedčí aj skutočnosť, že boli ochotní okamžite podpísať aj zmluvu o budúcej zmluve, predmetom ktorej bolo opätovné získanie svojho bytu späť, súd vyhodnotil právny úkon - kúpnu zmluvu uzatvorenú dňa 19.08.2008 medzi spoločnosťou TRIFIN, s.r.o. ako kupujúcim a J. P. spolu s J. P. ako predávajúcimi, za absolútne neplatný podľa § 37 ods. 1 OZ a to z dôvodu nedostatku skutočnej vôle J. a J. P. takýto úkon urobiť, avšak nedostatok vôle sa prejavil aj na strane spoločnosti TRIFIN, s.r.o., pretože nemala skutočný záujem nadobudnúť nehnuteľnosť do svojho vlastníctva, o čom svedčí okamžité spísanie zmluvy o budúcej kúpnej zmluve a to v rovnaký deň. Na základe takto neplatnej zmluvy následne nemohlo dôjsť k platnému uzavretiu nadväzujúcich právnych úkonov. Keďže spoločnosť TRIFIN, s.r.o. sa nikdy nestala vlastníkom bytu č. 1 zapísaného na LV č. XXX, nemohla potom ani následne robiť platne iné právne úkony týkajúce sa predmetnej nehnuteľnosti, t.j. uzatvoriť záložnú zmluvu so spoločnosťou INFINANCE CREDIT, s.r.o. ako záložným veriteľom a manželmi P. ako dlžníkmi a to dňa 26.01.2010, a taktiež ani nasledujúcu kúpnu zmluvu z 26.01.2010 uzatvorenú medzi spoločnosťou TRIFIN, s.r.o. ako predávajúcim a kupujúcimi J. P. a J. P., predmetom ktorej je byt č. 1 spolu s podielmi na spoločných zariadeniach a častiach domu a k pozemku, všetko zapísané na LV č. XXX, za dohodnutú cenu 30.000,- EUR. Taktiež úverová zmluva č. 33036 zo dňa 26.01.2010 bola súdom vyhlásená za neplatnú, nakoľko táto bola uzatvorená jedine z dôvodu, že finančné prostriedky poskytnuté formou úveru mali slúžiť na úhradu neexistujúceho dlhu a uvedená zmluva je v rozpore s dobrými mravmi v dôsledku toho, že úmyslom veriteľa bolo získať neúmernú odplatu za poskytnutý úver, ktorý žiadal splatiť vo veľmi krátkej dobe jedného roka, pričom si bol vedomý, že úveroví dlžníci nie sú schopní splatiť poskytnutú sumu 30.000,- EUR tak ako požadoval, pretože v opačnom prípade by neboli odkázaní na poskytnutie úveru, ale boli by schopní zaplatiť svoj dlh voči TRIFIN, s.r.o.

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej len „OZ“), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 OZ, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 OZ, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 107 ods. 3 OZ, ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihladne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat'.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Po právoplatnom rozhodnutí súdu vo veci sp.zn. 4C/2/2012 je v tomto konaní už medzi účastníkmi nesporné, že kúpna zmluva zo dňa 19.08.2008 uzavretá medzi žalobcom ako kupujúcim a žalovanými ako predávajúcimi, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k bytu na žalobcu, je absolútne neplatným právnym úkonom. Súd aj v tomto konaní konštatuje zhodne so závermi v rozsudku č.k. 4C/2/2012-565 z 23.07.2013, že tento právny úkon má vady vôle, nakoľko nebol urobený účastníkmi vážne a predstavoval v skutočnosti simulovaný právny úkon zakrývajúci poskytnutie úveru žalovaným zo strany žalobcu za podmienok v rozpore so zákonom, v dôsledku neúmerneho navýšenia odplaty za úver, nedodržania písomnej formy dojednania spotrebiteľského úveru. Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva priamo zo zákona a pôsobí od začiatku (ex tunc) voči každému. Taktiež tvrdenie žalobcu o vyplatení sumy 300.000,- Sk žalovaným 1/, 2/ bolo preukázané, keď žalovaná 2/ potvrdila, že žalobca vyplatil žalovaným celú v kúpnej zmluve uvádzanú sumu 600.000,- Sk a to takým spôsobom, že na základe vzájomného dojednania bola časť poskytnutej sumy použitá na splatenie úveru žalovaných, ktorý čerpali v Slovenskej sporiteľni a.s. (a vychádzajúc z potvrdenia sporiteľne z čl. 199 spisu sp.zn. 4C/2/2012, bol dlh žalovaných k 19.08.2008 vo výške 365.308,20 Sk) a zvyšok do sumy 600.000,- Sk bol vyplatený priamo žalovaným. Sporným však bolo tvrdenie žalovaných, že časť peňazí zo sumy 600.000,- Sk žalobcovi vrátili, uvádzali vrátenie troch splátok, každej po 24.000,- Sk na základe splátkového kalendára (tento bol dojednaný v zmluve o budúcej zmluve č. T623 z 19.08.2008, ktorou sa žalovaní zaviazali zaplatiť žalobcovi kúpnu cenu 888.000,- Sk za spätný prevod bytu v dohodnutých splátkach po 24.000,- Sk, t.j. 796,65 EUR počnúc mesačnou splátkou splatnou v mesiaci septembri 2008 a poslednú dvanásť splátku splatnú v mesiaci auguste 2009 zaplatiť vo výške 624.000,- Sk). Tvrdenie o vrátení sumy 72.000,- Sk t.j. 2.389,96 EUR však žalobca nepotvrdil a žalovaní neuniesli dôkazné bremeno, keď toto svoje tvrdenie, že tri splátky boli žalobcovi uhradené poštovými poukážkami, nepreukázali, ani za tým účelom nenavrholi vykonanie dokazovania. Poukazovali na to, že to vyplýva z rozsudku tunajšieho súdu sp.zn. 4C/2/2012. V rozsudku č.k. 4C/2/2012-565 zo dňa 23.07.2013 nebolo posudzované, či žalovaní uhradili (vrátili) finančné prostriedky a v akom rozsahu, len je uvedené na str. 9, že z potvrdenia o vklade na účte bolo zistené, že na č. účtu XXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXX bola vložená suma 24.000,- Sk a to pod č. XXXXXXXX a č. XXXXXXXX, avšak toto konštatovanie sa týka vyhodnotenia dokladov založených na čl. 196 a čl. 197, ktoré ale nepreukazujú úhrady sumy 24.000,- Sk zo strany žalovaných, tak ako to vyznelo z hodnotenia dôkazov na čl. 197, 198, pretože tieto doklady predstavujú dve poštové poukážky typu vkladu na účet s pečiatkou žalobcu pri názve účtu, v prospech ktorého sa mal vklad uskutočniť, s uvedením čísla účtu žalobcu, a na jednej z uvedených poukážok je uvádzaná suma vo výške 24.000,- Sk, avšak v týchto poukážkach ďalšie povinné základné údaje nie sú vypísané a poukážky sú bez potvrdenia o realizácii vkladu bankou. To, že k vráteniu časti sumy 600.000,- Sk zo strany žalovaných nedošlo vyplýva aj z výpovede svedka S.. R. R., bývalého konateľa žalobcu, vypočutého v konaní sp.zn. 4C/2/2012 dňa 18.04.2013, ktorý uviedol, že „žalovaní od nich následne žiadali, aby im umožnili, aby si odkúpili byt späť s tým, že budú splácať dohodnuté splátky do výšky kúpnej ceny. Tieto splátky oni nespĺcali, preto spoločnosť, ktorá vlastnila byt, chcela, aby sa z bytu vysťahovali, ale žalovaní stále žiadali, že peniaze zoženú a potom že žalobcovi vyplatia tú kúpnu cenu. Existovala dohoda priamo v zmluve o budúcej zmluve o výške kúpnej ceny aj výške splátok. Vzhľadom k tomu, že aj napriek sľubom kúpnu cenu za byt nevyplatili, ponúkol im vybavenie úveru...“. Taktiež to nepriamo vyplýva aj zo žiadostí žalovaných založených v spise sp.zn. 4C/2/2012 na čl. 466-470, ktorými žiadali žalobcu o zhovievavosť z dôvodu meškania so splácaním splátok. Kúpna zmluva uzavretá účastníkmi dňa 19.08.2008, ktorej predmetom bol prevod bytu, bola zaregistrovaná správou katastra pod č. V

1656/08 zo dňa 10.09.2008, na základe čoho bol za vlastníka bytu zapísaný žalobca. Na základe ďalších právnych úkonov a to úverovej zmluvy č. 33036 medzi žalovanými ako dlžníkmi a veriteľom INFINANCE CREDIT, s.r.o. Trenčín, zmluvy o záložnom práve uzavretej medzi záložným veriteľom INFINANCE CREDIT, s.r.o., žalobcom ako záložcom a žalovanými ako dlžníkmi, obe zo dňa 26.01.2010 (o neplatnosti týchto právnych úkonov bolo právoplatne rozhodnuté v konaní sp.zn. 4C/2/2012) a kúpnej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi 26.01.2010 v postavení žalovaných ako kupujúcich a žalobcu ako predávajúceho (neplatnej v dôsledku neplatnosti predchádzajúcej kúpnej zmluvy týkajúcej sa rovnakej nehnuteľnosti, uzavretej medzi účastníkmi dňa 19.08.2008), došlo k registrácii spätného a zároveň v poradí posledného prevodu predmetného bytu na žalovaných pod č. V 91/10 z 01.02.2010. Z uvedeného vyplýva, že na základe kúpnej zmluvy zo dňa 19.08.2008 došlo medzi účastníkmi k plneniu, ktoré však bolo plnením z neplatného právneho úkonu, a tým ku vzniku bezdôvodného obohatenia, v dôsledku čoho vznikla účastníkom v zmysle § 457 OZ povinnosť vrátiť druhému účastníkovi všetko čo podľa zmluvy dostal. Žalobca poskytol žalovaným na základe tejto neplatnej zmluvy sumu 600.000,- Sk, t.j. 19.916,35 EUR a túto sumu mu žalovaní doposiaľ nevrátili (nepreukázali ani jej čiastočné vrátenie). Naproti tomu byt, ktorý na základe neplatnej kúpnej zmluvy zo dňa 19.08.2008 nadobudol žalobca, je vo vlastníctve žalovaných, na ktorých bolo vlastnícke právo k nehnuteľnosti späťne zapísané titulom kúpnej zmluvy z 26.01.2010 (č. V 91/10), t.j. vrátenie peňažného plnenia žalobcovi už t.č. nie je viazané na poskytnutie protiplnenia žalobcu voči žalovaným. Z uvedených dôvodov je žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 19.916,35 EUR dôvodná a súd jej vyhovel. Zároveň súd priznal žalobcovi s poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. úroky z omeškania z priznanej istiny vo výške 5,25 % ročne od 24.05.2014. Žalobca nepreukázal, že vyzval žalovaných na vrátenie sumy 19.916,35 EUR titulom bezdôvodného obohatenia skôr, než touto žalobou. V zmysle § 563 OZ, pokiaľ nie je účastníkmi dohodnutá resp. veriteľom určená lehota pre plnenie, je dlžník povinný plniť dlh prvého dňa po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal, t.j. nasledujúci deň po doručení žaloby žalovaným - 23.05.2014 a teda od 24.05.2014 sa už žalovaní dostali do omeškania so žalobcovi priznaným peňažným plnením. Pokiaľ žalobca žiadal o priznanie úrokov z omeškania za dlhšie obdobie (od 23.08.2013 do 23.05.2014) a vo väčšom rozsahu (o 0,25 % ročne), v tejto časti súd žalobu zamietol. Vznesená námietka premlčania dlhu bola posúdená ako nedôvodná, nakoľko na daný prípad sa vzťahuje úprava v § 107 ods. 3 OZ. Toto ustanovenie sa týka prípadov synalagmatických záväzkov, kedy na jednej strane stojí právo, ktoré sa premlčuje a na druhej strane právo, ktoré sa nepremilčuje, ako napr. právo na vydanie peňažného plnenia proti vlastníckemu právu. V súlade s § 457 OZ, toto ustanovenie § 107 ods. 3 OZ čelí potiažam plynúcim z nepremlčania vlastníckeho práva, na rozdiel od premlčania vydania peňažného plnenia. Právna úprava uvedená v odseku 3 tohto ustanovenia preto tieto prípady rieši výslovne spôsobom zodpovedajúcim spravodlivému vysporiadaniu medzi účastníkmi zmluvy. Podmienkou § 107 ods. 3 OZ je však okolnosť, že každá zo strán podľa zmluvy obdržala plnenie. Z uvedeného vyplýva, že nie je rozhodujúce akou formou došlo k vráteniu vlastníckeho práva žalobcu, ale rozhodujúce je, že bol evidovaným vlastníkom nehnuteľnosti na základe kúpnej zmluvy, ktorá sa stala neplatným právnym úkonom. Teda medzi účastníkmi išlo o dvojstranný vzájomný vzťah s tým, že v tomto konaní sa rozhoduje už len o povinnosti vrátiť poskytnutú sumu 19.916,35 EUR žalobcovi, keď k vráteniu nehnuteľnosti žalobcom voči žalovaným 1/, 2/ v nasledujúcom období po uzavretí kúpnej zmluvy účastníkov, zo dňa 19.08.2008, už došlo (i keď na základe neplatného právneho úkonu a to následnej kúpnej zmluvy účastníkov zo dňa 26.01.2010 zaregistrovanej pod č. V 91/10) a teda žalovaní sú t.č. evidovaní na LV č. XXX k.ú. S. ako bezpodieloví spoluvlastníci predmetnej nehnuteľnosti. Podľa judikatúry by o synalagmatický vzťah nešlo v prípade, keby predmetná kúpna zmluva zo dňa 19.08.2008 nebola zavkladovaná na správe katastra a žalobca by sa nestal vlastníkom bytu. Z uvedeného vyplýva, že nárok žalobcu nie je premlčaný a nepremilčuje sa vzhľadom na § 107 ods. 3 OZ. Taktiež žalovanými vznesená námietka nedostatku aktívnej legitímácie je nedôvodná, nakoľko nárok na vydanie sumy vo výške 19.916,35 EUR (pôvodne 600.000,- Sk) vyplýva z právneho úkonu, ktorého účastníkmi boli len žalobca a žalovaní 1/, 2/, a na základe ktorého žalobca reálne poskytol žalovaným 1/, 2/ sumu 600.000,- Sk. Keďže kúpna zmluva účastníkov z 19.08.2008 je absolútne neplatným právnym úkonom, v dôsledku čoho vznikla účastníkom podľa § 457 OZ povinnosť vzájomného vydania poskytnutého plnenia, s cieľom dosiahnuť obnovenie predchádzajúceho stavu, je len žalobca oprávneným subjektom domáhať sa voči žalovaným 1/, 2/ vydania sumy 19.916,35 EUR. Pokiaľ žalovaní odôvodňovali túto námietku tým, že žalobcovi bola uhradená suma 30.000,- EUR, tak táto suma mu bola vyplatená na základe iného právneho úkonu a to úverovej zmluvy č. 33036 z 26.01.2010, o ktorej neplatnosti bolo súdom právoplatne rozhodnuté, a pokiaľ došlo na základe tohto neplatného úkonu k plneniu žalobcovi zo strany subjektu INFINANCE CREDIT, s.r.o., tak išlo o plnenie bez právneho dôvodu, a tým došlo ku vzniku bezdôvodného obohatenia ale vo vzťahu medzi INFINANCE CREDIT, s.r.o. ako subjektom, na

úkor ktorého došlo k bezdôvodnému obohateniu, a žalobcom ako subjektom, ktorý sa na úkor iného obohatil, čo bolo konštatované aj v rozsudku vo veci sp.zn. 4C/2/2012.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O. s. p. tak, že priznal žalobcovi, ktorý mal neúspech vo veci len v pomerne nepatrnej časti predstavujúcej uplatnené príslušenstvo pohľadávky vo forme úrokov z omeškania vo výške 5,50 % ročne a to len za obdobie od 23.08.2013 do 23.05.2014 a ďalej vo výške 0,25 % ročne od 24.05.2014 do zaplatenia, ich plnú náhradu. Priznané trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 1.194,50 EUR a trov právneho zastúpenia vo výške 1.987,73 EUR. Trovy právneho zastúpenia boli priznané vo forme odmeny za 4 úkony právnej služby a to za prevzatie a prípravu zastúpenia dňa 03.10.2013, podanie žaloby na súd dňa 25.10.2013 (za každý z uvedených úkonov odmena á 353,54 EUR + režijný paušál 7,81 EUR), za podanie odvolania voči uzneseniu o zamietnutí návrhu na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov žalobcovi zo dňa 27.01.2014 vo výške 176,77 EUR + režijný paušál 8,04 EUR a za úkon účasti na pojednávaní presahujúcom dve hodiny dňa 23.09.2014 vo výške 707,08 EUR + režijný paušál 8,04 EUR. Právny zástupca žalobcu preukázal, že je od 15.08.2014 platiteľom DPH, z uvedeného dôvodu mu bola priznaná ním uplatnená DPH z odmeny a režijného paušálu týkajúce sa účasti na pojednávaní dňa 23.09.2014 vo výške 143,02 EUR. Ďalej trovy pozostávajú z náhrady za stratu času v súvislosti s účasťou advokáta žalobcu na pojednávaní dňa 23.09.2014, keďže zástupca žalobcu má sídlo v Trenčíne a pojednávanie sa uskutočnilo na súde v Dolnom Kubíne, a to vo výške 107,20 EUR (8 polhodín x 13,40 EUR) a k náhrade bola priznaná DPH vo výške 21,44 EUR. Ďalej boli priznané cestovné náhrady v súvislosti s účasťou advokáta žalobcu na pojednávaní 23.09.2014 v celkovej výške 77,87 EUR + DPH vo výške 15,57 EUR. Zástupca žalobcu preukázal, že uvedená cesta na pojednávanie bola uskutočnená osobným motorovým vozidlom v jeho užívaní so spotrebou 6,7 litra/100 km a v čase vykonania cesty bola cena pohonných hmôt 1,494 EUR/liter. Pri ceste z Trenčína do Dolného Kubína a späť, čo je vzdialenosť 268 km, je hodnota spotrebovaného paliva 27,- EUR (1,494 EUR x 17,96 litrov) a výška základnej náhrady je 48,91 EUR (268 km x 0,1825 EUR). V rámci cestovných nákladov bola ešte priznaná suma 2,- EUR, čo sú žalobcom preukázané náklady za parkovné v Dolnom Kubíne. Trovy právneho zastúpenia boli priznané v súlade s § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/, d/, ods. 2 písm. b/, § 15, § 16 ods. 3, 4, § 17 ods. 1 a § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení.

Vzhľadom na výšku záväzku, na zaplatenie ktorého boli žalovaní v tomto konaní zaviazaní, a výšku náhrady trov konania, súd určil dlhšiu lehotu na zaplatenie žalobcovi priznanej pohľadávky a náhrady trov konania a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku vo veci.

Priznané trovy sú žalovaní 1/ a 2/ povinní v zmysle § 149 ods. 1 O. s. p. uhradiť spoločne a nerozdielne advokátovi žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.).

V prípade podania odvolania, toto treba podať v potrebnom počte rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami. V tomto prípade v dvoch vyhotoveniach. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O. s. p.).